

“मीठे बच्चे— अब विकर्म गर्न बन्द गर किनकि अब तिमीले विकर्माजित संवत् शुरू गर्नु छ ।”

प्रश्नः— हरेक ब्राह्मण बच्चाको कुन एक कुरामा बाबाको अनुसरण अवश्य गर्नु छ ?

उत्तरः— जसरी बाबा स्वयम् शिक्षक बनेर तिमीलाई पढाउनुहुन्छ, त्यसैगरी बाबा समान हरेकलाई शिक्षक बन्नु छ । जे पढ्छौ त्यो अरूलाई पढाउनु छ । तिमी शिक्षकका बच्चा शिक्षक, सतगुरुका बच्चा सतगुरु पनि हो । तिमीले सत्यखण्ड स्थापना गर्नु छ । तिमी सत्यको नाउमा छौ, तिम्रो नाउ हलचल हुन्छ तर डुब्न सक्दैन ।

ओम् शान्ति । रूहानी बाबा बसेर बच्चाहरूसँग रूहरिहान (कुराकानी) गर्नुहुन्छ । आत्मासँग सोध्नुहुन्छ किनकि यो ज्ञान नयाँ हो नि । मनुष्यबाट देवता बन्ने यो हो नयाँ ज्ञान अथवा पढाइ । यो ज्ञान तिमीलाई कसले सिकाउँछ ? बच्चाहरूलाई थाहा छ— रूहानी बाबाले हामी बच्चाहरूलाई ब्रह्माद्वारा पढाउनुहुन्छ । यो बिसिनु हुँदैन । उहाँ पिता हुनुहुन्छ फेरि पढाएपछि शिक्षक पनि हुनुभयो । यो पनि तिमीले जानेका छौ— हामीले पढ्छौ नै नयाँ दुनियाँका लागि । हरेक कुरामा निश्चय हुनुपर्छ । नयाँ दुनियाँका लागि पढाउने बाबा मात्र हुनुहुन्छ । मुख्य कुरा नै बाबाको हो । बाबाले हामीलाई ब्रह्माद्वारा यो शिक्षा दिनुहुन्छ । कसैका माध्यमबाट त दिनुहुन्छ नि । गायन पनि गरिएको छ— भगवान्ले ब्रह्माद्वारा राजयोग सिकाउनुहुन्छ । ब्रह्माद्वारा आदि सनातन देवी-देवता धर्मको स्थापना गर्नुहुन्छ, जुन देवी-देवता धर्म अहिले छैन । अहिले त हो नै कलियुग । त्यसैले स्वर्गको स्थापना भइरहेको छ भन्ने सिद्ध हुन्छ । स्वर्गमा केवल देवी-देवता धर्मका मात्र हुन्छन्, अरू यति सबै धर्म हुँदै हुँदैनन् अर्थात् विनाश हुन्छन् किनकि सत्ययुगमा अरू कुनै धर्म हुँदै हुँदैन । यो कुरा तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ, अहिले त अनेक धर्म छन् । अहिले बाबाले फेरि हामीलाई मनुष्यबाट देवता बनाउनुहुन्छ किनकि अहिले यो संगम युग हो । यो त सम्झाउनका लागि धेरै सहज कुरा हो । त्रिमूर्तिमा पनि देखाउँछन्— ब्रह्माद्वारा स्थापना । के को ? स्थापना अवश्य पनि नयाँ दुनियाँको हुनेछ, पुरानोको त हुँदैन । बच्चाहरूलाई यो निश्चय छ— नयाँ दुनियाँमा रहन्छन् नै दैवीगुण भएका देवताहरू । त्यसैले अहिले हामीले गृहस्थ व्यवहारमा रहेर पनि दैवी गुण धारण गर्नु छ । सबैभन्दा पहिला काम माथि विजय प्राप्त गरेर निर्विकारी बन्नु छ । हिजोसम्म यी देवी-देवताको मूर्तिका अगाडि गएर भन्थ्यौ— हजुर सम्पूर्ण निर्विकारी हुनुहुन्छ, हामी विकारी हौं । आफूलाई विकारी महसुस गर्थ्यौ किनकि विकारमा जान्थ्यौ । अहिले बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी पनि त्यस्तै निर्विकारी बन्नु छ । दैवी गुण धारण गर्नु पर्छ । यदि यी काम-क्रोध आदि विकार छन् भने दैवी गुण भएको भनिदैन । विकारमा जानु, क्रोध गर्नु यी आसुरी गुण हुन् । देवताहरूमा लोभ हुन्छ र ? त्यहाँ ५ विकार हुँदैनन् । यो हो नै रावणको दुनियाँ । रावणको जन्म हुन्छ त्रेता र द्वापरको संगममा । जसरी यो पुरानो दुनियाँ र नयाँ दुनियाँको संगम हो नि, त्यस्तै त्यसमा पनि संगम हुन्छ । अहिले रावण राज्यमा धेरै दुःख छ, रोग छ, यसलाई भनिन्छ नै रावण राज्य । रावणलाई हर वर्ष जलाउँछन् । वाम मार्गमा जानाले विकारी बन्छन् । अब तिमी निर्विकारी बन्नु छ । यहाँ नै दैवी गुण धारण गर्नु छ । जसले जस्तो कर्म गर्छ उसले त्यस्तै फल पाउँछ । अब बच्चाहरूबाट कुनै विकर्म हुनुहुँदैन ।

एउटा हुन्छन् राजा विकर्माजीत, अर्का हुन्छन् राजा विक्रम । यो हो नै विक्रम संवत् अर्थात् रावण विकारीहरूको संवत् । यो कुरा कसैले बुझ्दैनन् । न कल्पको आयुका बारेमा कसैलाई थाहा छ । वास्तवमा विकर्माजित हुन्छन् देवताहरू । ५ हजार वर्षमा २५०० वर्ष भए राजा विक्रमका, २५०० वर्ष राजा विकर्माजितका । आधा हुन्छ विक्रमका । उनीहरूले भन्न त भन्छन् तर तिनीहरूलाई केही पनि थाहा छैन । तिमीले भन्छौ विकर्माजीतको संवत् पहिलो वर्षदेखि शुरू हुन्छ अनि २५०० वर्ष पछि विक्रम संवत् शुरू हुन्छ । अहिले विक्रम संवत् पूरा हुँदैछ अनि तिमी विकर्माजीत महाराजा-महारानी बन्नेछौ, जब बन्नेछौ अनि विकर्माजित संवत् शुरू हुनेछ । यी सबै कुराहरू तिमीले नै जान्दछौ । तिमीलाई भन्ने गर्छन्— ब्रह्मालाई किन राखेका हो ? हेर, तिम्रो यिनीसँग के सम्बन्ध छ । हामीलाई पढाउनेवाला कहाँ यी हुन् र ? हामीले त शिवबाबासँग पढ्छौ । यिनले पनि उहाँसँगै पढ्छन् । पढाउनेवाला त ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ, उहाँ हुनुहुन्छ विचित्र, उहाँको चित्र अर्थात् शरीर हुँदैन ।

उहाँलाई भनिन्छ, नै निराकार । त्यहाँ परमधाममा सबै निराकारी आत्माहरू रहन्छन् । फेरि यहाँ आएर साकारी बन्छन् । परमपिता परमात्मालाई सबैले याद गर्छन्, उहाँ हुनुहुन्छ आत्माहरूका पिता । लौकिक पितालाई परम शब्द प्रयोग गरिदैन । यो बुझ्नुपर्ने कुरा हो । विद्यालयका विद्यार्थीहरूले पढाइमा ध्यान दिन्छन् । जब कुनै पद पाएपछि, वकिल आदि बनेपछि पढाइ बन्द हुन्छ । यस्तो कहाँ वकिल बनेपछि फेरि पढ्छन् ? होइन, पढाइ पूरा हुन्छ । तिमी पनि देवता बनेपछि फेरि तिमीलाई पढाइको आवश्यकता रहँदैन । २५०० वर्ष देवताहरूको राज्य चल्छ । यी कुराहरू तिमी बच्चाहरूले नै जान्दछौ, फेरि तिमीले अरूलाई बुझाउनुपर्छ । यो पनि ख्याल राख्नुपर्छ । नपढाउने भए शिक्षक कसरी ठहरिन्छौ ! तिमीहरू सबै शिक्षक हो, शिक्षकका सन्तान हो नि, त्यसैले तिमी पनि शिक्षकै बन्नु छ । कति धेरै शिक्षकहरू चाहियो पढाउनका लागि ? जसरी बाबा, पिता, शिक्षक, सतगुरु हुनुहुन्छ त्यस्तै तिमी पनि शिक्षक हो । सतगुरुका बच्चा सतगुरु हो । तिनीहरू कुनै सतगुरु होइनन् । तिनीहरू गुरुका बच्चा गुरु । सत भनेको सत्य । सचखण्ड पनि भारतवर्षलाई भनिन्थ्यो, यो भुटखण्ड हो । सत्यखण्ड बाबाले नै स्थापना गर्नुहुन्छ, उहाँ हुनुहुन्छ सच्चा साई बाबा । जब सत्य बाबा आउनुहुन्छ अनि भुट्टा पनि धेरै निस्कन्छन् । गायन पनि छ नि— डुङ्गा हल्लिनेछ, तुफान आउनेछ, तर डुब्नेछैन । बच्चाहरूलाई सम्झाइन्छ, मायाका तुफान धेरै आउनेछन् । त्यसबाट डराउनु हुँदैन । संन्यासीहरूले मायाको तुफान आउँछ भनेर कहिल्यै पनि भन्दैनन् । उनीहरूलाई थाहै छैन, बाबाले डुङ्गालाई कहाँ लैजानुहुन्छ ।

तिमी बच्चाहरूले अहिले जान्दछौ— भक्तिबाट सद्गति हुँदैन । तल गिर्दै जान्छन् । भन्न त भन्छन्— भगवान् आएर भक्तिको फल दिनुहुन्छ । भक्ति त गर्ने पर्छ । ठीक छ, भक्तिको फल भगवान् आएर के दिनुहुन्छ ? अवश्य पनि सद्गति दिनुहुन्छ । भन्छन् तर कहिले कसरी दिनुहुन्छ— यो थाहा छैन । तिमीले कसैसँग सोध्यौ भने भनिदिन्छन्— यो त अनादिदेखि चल्दै आइरहेको हो । परम्पराबाट चलिआएको हो । रावणलाई कहिलेदेखि जलाउन शुरू गरे ? भन्नेछन् परम्परादेखि । तिमीले सम्झायौ भने भन्नेछन् यिनीहरूको ज्ञान त केही नयाँ छ । जसले कल्प पहिला बुझेका थिए उनीहरूले तुरुन्तै बुझ्नेछन् । ब्रह्माको त कुरै छोडिदेऊ । शिवबाबाको त जन्म हुन्छ, जसलाई शिवरात्रि भन्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ— मेरो जन्म दिव्य र अलौकिक हुन्छ । प्राकृतिक मनुष्यहरूको जस्तो जन्म हुँदैन किनकि उनीहरू सबैले गर्भबाट जन्म लिन्छन्, शरीरधारी बन्छन् । म त गर्भमा प्रवेश गर्दिनँ । यो ज्ञान, ज्ञान सागर परमपिता परमात्मा सिवाय अरू कसैले दिन सक्दैन । ज्ञानसागर कुनै मनुष्यलाई भनिदैन । यो उपमा हो नै निराकारको । निराकार बाबाले आत्माहरूलाई पढाउनुहुन्छ, सम्झाउनुहुन्छ । तिमी बच्चाहरूले यो रावणको राज्यमा अभिनय गर्दा-गर्दा देह-अभिमानी बनेका छौ । आत्माले सबै कुरा गर्छ । यो ज्ञान हराएको छ । यी त कर्मेन्द्रियहरू हुन् नि । म आत्मा हुँ, चाहे यिनीहरूबाट कर्म गराऊँ, चाहे नगराऊँ । निराकारी दुनियाँमा त शरीर रहित बसिरहन्छन् । अहिले तिमीहरूले आफ्नो घरलाई पनि चिनेका छौ । उनीहरूले फेरि घरलाई ईश्वर मान्छन् । ब्रह्म ज्ञानी, तत्त्व ज्ञानी हुन् नि ! भन्छन् ब्रह्ममा लीन हुनेछौ । यदि ब्रह्ममा निवास गर्छौ भन्ने हो भने ईश्वर अलग्गै हुनुभयो । यिनीहरूले त ब्रह्मलाई नै ईश्वर भनिदिन्छन् । यो पनि ड्रामामा निश्चित छ । बाबालाई नै बिर्सिन्छन् । जुन बाबाले विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ उहाँलाई नै याद गर्नुपर्छ, किनकि उहाँ नै स्वर्ग बनाउनेवाला हुनुहुन्छ । अहिले तिमी हो पुरुषोत्तम संगमयुगी ब्राह्मण । तिमी उत्तम पुरुष बन्छौ । कनिष्ठ पुरुषले उत्तम पुरुषका अगाडि शिर झुकाउँछन् । देवताहरूका मन्दिरमा गएर कति महिमा गर्छन् । अहिले तिमीले जानेका छौ— हामी नै देवता बन्छौ । यो त धेरै साधारण कुरा हो । विराट् रूपका बारेमा पनि बताइएको छ । विराट् चक्र हुन्छ नि ! उनीहरूले त केवल गायन गर्छन् ब्राह्मण, देवता, क्षत्रिय..... । लक्ष्मी-नारायण आदिका चित्र त छन् नि । बाबाले आएर सबैलाई सुधार गर्नु हुन्छ । तिमीलाई पनि सुधारिरहनु भएको छ किनकि भक्तिमार्गमा तिमीले जन्म-जन्मान्तर जे जति गर्दै आएका छौ त्यो हो गलत, त्यसैबाट तिमी तमोप्रधान बनेका हो । अहिले छ नै असत्य दुनियाँ (अनरायटियस वर्ल्ड) । यसमा दुःख दुःख छ किनकि रावणको राज्य छ, सबै विकारी छन् । रावणको राज्य हो असत्य, रामको राज्य हो सत्य । यो हो कलियुग, त्यो हो सत्ययुग । यो त ज्ञानको कुरा हो नि । उहाँ बाबाले शास्त्र लिएको कहिल्यै देखेका छौ र ? आफ्नो पनि ज्ञान

दिनुभयो, रचनाको पनि ज्ञान दिनुभएको छ । शास्त्र उनीहरूको बुद्धिमा हुन्छ, जसले पढेर अरूलाई सुनाउँछन् । त्यसैले सबैका सुखदाता एक शिवबाबा हुनुहुन्छ । उहाँ नै सर्वोच्च बाबा हुनुहुन्छ, उहाँलाई परमपिता परमात्मा भनिन्छ । बेहदका बाबाले अवश्य पनि बेहदको वर्सा दिनुहुन्छ । ५ हजार वर्ष पहिला तिमी स्वर्गवासी थियौ, अहिले नर्कवासी छौ । राम भनिन्छ बाबालाई । ती राम होइनन् जसकी सीताको हरण भएको थियो । उनी कहाँ सद्गतिदाता हुन् र, उनी राम राजा थिए । महाराजा पनि थिएनन् । महाराजा र राजाको रहस्यका बारेमा पनि सम्झाइएको छ— यिनी १६ कला, उनी १४ कला । रावण राज्यमा पनि राजाहरू, महाराजाहरू हुन्छन् । यिनीहरू धेरै धनवान्, उनीहरू कम धनवान् । उनीहरूलाई कुनै सूर्यवंशी-चन्द्रवंशी भनिदैन । धनवान्लाई महाराजाको पद प्राप्त हुन्छ । कम धनवान्लाई राजाको । अहिले त छ नै प्रजामाथि प्रजाको राज्य । मालिक कोही छँदैछैन । राजालाई प्रजाले अन्नदाता सम्झन्थे । अहिले त तिनीहरू पनि गए, प्रजालाई हेर के हाल छ ! कति लडाईं-भगडा आदि छ । अहिले तिम्रो बुद्धिमा आदिबाट लिएर अन्त्य सम्मको सारा ज्ञान छ । रचयिता बाबा अहिले यथार्थमा हुनुहुन्छ, जसको फेरि भक्तिमार्गमा कथा बन्दछ । अहिले तिमी पनि यथार्थमा छौ । आधाकल्प तिमीले राज्य गछौं फेरि पछि त्यसैको कथा बन्छ । चित्र त रहन्छ । कसैलाई सोध यिनीहरूले कहिले राज्य गर्थे ? लाखौं वर्ष भनिदिनेछन् । संन्यासीहरू हुन् निवृत्ति मार्गका, तिमी हौ पवित्र गृहस्थ आश्रमका । फेरि अपवित्र गृहस्थ आश्रममा जानु छ । स्वर्गको सुखलाई कसैले पनि जान्दैनन् । निवृत्ति मार्गकाले कहिल्यै प्रवृत्ति मार्ग सिकाउन सक्दैनन् । पहिला त जंगलमा रहन्थे, उनीहरूमा तागत थियो । जंगलमा नै उनीहरूलाई भोजन पुर्‍याउँथे, अहिले त्यो तागत छैन । जसरी तिमीहरूमा पनि त्यहाँ राज्य गर्ने तागत थियो, अहिले कहाँ छ र ! हुन त उही हौ नि । अहिले त्यो तागत छैन । वास्तविक जुन धर्म थियो त्यो अहिले छैन । अधर्म भएको छ । बाबा भन्नुहुन्छ— म आएर धर्मको स्थापना, अधर्मको विनाश गर्छु । अधर्मीहरूलाई धर्ममा ल्याउँछु । बाँकी जो बच्छन् उनीहरूको विनाश हुन्छ । फेरि पनि बाबाले बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ— सबैलाई बाबाको परिचय देऊ । बाबालाई नै दुःखहर्ता सुखकर्ता भनिन्छ । जब धेरै दुःखी हुन्छन्, तब नै बाबा आएर सुखी बनाउनुहुन्छ । यो पनि अनादि बनीबनाउ खेल हो । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) यो पुरुषोत्तम संगमयुगमा उत्तम पुरुष बन्नका लागि आत्म-अभिमानि बन्ने पुरुषार्थ गर्नु छ । सत्य बाबा मिल्नु भएको छ, त्यसैले कुनै पनि असत्य, गलत (अनराइटियस) कार्य गर्नु हुँदैन ।
- २) मायाको तुफानबाट डराउनु हुँदैन । सदा याद रहोस्— सत्यको नाउ हलचल हुन्छ तर डुब्दैन । सतगुरुका बच्चाहरूले सतगुरु बनेर सबैको नाउ पार लगाउनु छ ।

वरदान:- ईश्वरीय संगतमा रहेर उल्टो संगतको आक्रमणबाट बच्नेवाला सदा सतसंगी भव

जस्तोसुकै खराब संगत भए पनि तिम्रो श्रेष्ठ संगतको अगाडि कैयौं गुणा शक्तिशाली हुन्छ । ईश्वरीय संगतको अगाडि त्यो संगत केही पनि होइन । सबै कमजोर हुन्छन् । तर जब स्वयम् कमजोर बन्छौं अनि उल्टो संगतको आक्रमण हुन्छ । जो सदा एक बाबाको संगतमा रहन्छ अर्थात् सदा सतसंगी हुन्छ, ऊ अरू कसैको संगतको रंगमा प्रभावित हुन सक्दैन । व्यर्थ कुरा, व्यर्थ संगत अर्थात् कुसंगतले उसलाई आकर्षित गर्न सक्दैन ।

स्लोगन:- खराबलाई पनि असलमा परिवर्तन गर्नेवाला नै प्रसन्नचित्त रहन सक्छन् ।